

ה"ט 4000/11/14 - פרופ' יר נגד ש נ, ר נ, ג נ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 4000-11-14 ר נ' נ ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקש נגד משיבים	כב' השופט אריאל צימרמן פרופ' יר
1. ש נ	
2. ר נ	
3. ג נ	

בשם המבקש: עו"ד רון לוינטל

בשם המשיבים: עו"ד זאב משה בן-דורי

החלטה

המבקש עותר לסעד בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001. לטענת המבקש, בתמצית, הרי שהמשיבים, שהם שכניו, התקינו מצלמות בבית המשותף, לפני כחודשיים, ובכך פוגעים הם בפרטיותו של המבקש, וכן של שכניו האחרים, שהמבקש מתיימר לשמש להם פה.

ביקשתי את תגובת המשיבים. מתגובתם עולה, בתמצית, כי מדובר בסכסוך שזכה לבירור כבר בהליכים משפטיים אחרים, המצלמות, נטען, קיימות מזה כעשר שנים, לא חודשיים. המשיבים ביארו את חשיבותן של המצלמות, ואת התקנתן שלא על מנת לפגוע בפרטיותם של המבקש.

אף את תשובת המבקש ביקשתי. הלה לא הגיב לגוף טענות המשיבים. כל שראה לציין היה כי שופטי ישראל ודאי לא היו ששים למצלמות העוקבות אחריהם בצאתם מביתם.

דין הבקשה להידחות, לא לגופה, אלא כיוון שהבקשה אינה מתאימה כלל ועיקר להתברר באכסניה של חוק מניעת הטרדה מאיימת. אכן, לשון החוק רחבה דיה להכיל כל הטרדה שהיא, לרבות כזו שיש בה פגיעה בפרטיות. עם זאת, חוק זה אינו עומד לבדו, ולצדו חוקים המתמודדים במישרין עם סוגיות מעין אלה שעלו, ובראשן חוק הגנת הפרטיות, כמו גם חוק העונשין וחוק המקרקעין. שיקול הדעת השיפוטי הנדרש לניתוב הבקשה למתווה הדיוני המתאים. אין לשלול

שבמקרה המתאים ניתן יהיה לבחון בקשה באכסניה המצומצמת של חוק מניעת הטרדה מאיימת, אולם לשיטתי המקרה דן אינו נמנה עם החריגים. כמה טעמים לכך:

- **ראשית**, מתברר כי הבקשה לא הכילה את כל המידע הרלבנטי, כנדרש כאשר אדם פונה לסיועו הבהול של בית המשפט. זאת נלמד מכך שאל מול פני התגובה המפורטת הנדרשת לפרטי הסכסוך הממושך באה רק תשובה לאקונית שבלאקוניות מטעם המבקש.

- **שנית**, צו למניעת הטרדה מאיימת נדרש ככלל לטיפול במצוקה שנוצרה זה מקרוב, כנלמד גם מכך שהצו שניתן הוא מוגבל ביותר בזמן שלו, ולכל היותר לששה חודשים. כאשר לפי הנטען, מדובר במצלמות המצויות במקום מזה חודשים (לשיטת המבקש) או שנים ארוכות (כטענת המשיבים, שלא באה עליהם כל תגובה נוגדת של המבקש), הרי שאין מדובר בסכסוך מתאים לבירור במסגרת החוק.

- **שלישית**, מן התגובה מתברר כי מדובר בסכסוך רחב היקף. הבירור לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת נעשה בתוך פרק זמן קצר ביותר, על יסוד בקשה ואפילו בלי תגובה לרוב, ובמתווה דיוני שניתן להגדירו כרופף בעליל יחסית לסדרי הדין האזרחיים הרגילים. הוא אינו נועד לקביעת ממצאים עובדתיים באותו מתווה קפדני שהדבר נעשה בהליכים הנפתחים בהגשת תובענה ומתבררים כסדרם. ההליך נועד לעצור הטרדות, הא ותו לא. הוא אינו מתאים אפוא להתמודד עם סכסוכים שכאלה.

- **רביעית**, החוק מגלם מתווה נוח למי שסובל הטרדה זה מקרוב, ומאפשר לו להגיש בקשה בלתי פורמלית, תדיר בלי עורכי דין, בלא תשלום אגרה, ולזכות בבירור בתוך ימים אחדים של בקשתו. סכסוכים מן הסוג שהועלו כאן - אינם מתאימים לבירור במסגרת החוק.

- **חמישית**, הדגש של החוק, כעולה גם מהצעת החוק, הוא מהטרדות שתכליתן בראש ובראשונה הטרדה, מעשים שהם תדיר נטולי מטרה זולת החרבת שלווה חיו של מושא הטרדה. התקנת מצלמות, שלפי הנטען נועדה להגנה על עניין אישי כשר של המתקין, ואינה מכוונת לפגיעה בצד שכנגד דווקא, אינה כזו שלרוב מתאים יהיה לבררה בהליך למניעת הטרדה מאיימת.

יודגש: ודאי שייטכנו מקרים, שהם בגדר חריג, שבהם ניתן יהיה לברר את הטענות בדבר התקנת מצלמות דווקא במסגרת הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. כל מקרה ונסיבותיו. המקרה דן אינו נמנה עם החריגים. פתוחה הדרך לפני המבקש להגיש תובענתו באופן סדור, לפי הדינים הרלבנטיים, אך לא בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת.

הבקשה נדחית אפוא. יודגש שאין בדחייה זו כל חיווי דעה לגוף הדברים (ובהתאם אף לא לבחירה של המבקשים להיתלות בהעדפותיהם האישיות של שופטי ישראל בענייני מצלמות מעקב, כאילו זו אמת המידה לקביעות שיפוטיות כלשהן). טענות הצדדים יתבררו בהליכים המתאימים, ככל שהמבקש ייזום אותם.

בשים לב לכך שעסקינן בבקשה שהוגשה בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, ובשים לב להוראת סעיף 9 לחוק זה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.